1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 1 Februarij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentie behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, va 1 tot 6 regels, à *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Een Correspondent van het HANDELSBLAD,

dien wij in ons N°. van den 28. dezer meenden te moeten teregtwijzen, met opzigt tot zijne stelling, dat, ingeval der invoering van het regt tot ontbinding der Tweede Kamer » men geene reden zou weten op te » geven, waarom naar eene *nieuwe* Kamer meer zou » moeten worden geluisterd dan naar eene *oude*," — vervolgt nu, ingevolge de gedane toezegging, zijne redeneringen, bij eenen brief, geplaatst in het *H. B.* van 28. dezer.

In het oog loopend is de poging, om het te doen voorkomen, als kwam deze brief nog weder van eenen *anderen* Correspondent. Zonder dit ware de briefschrijver ook niet wel in de gelegenheid geweest, zijn eigen vroeger geschrijf toe te juichen en zich daarmede te vereenigen; en de lofrede, op de stellingen van het *H. B.* gehouden, kwam dan ook niet van *twee* maar slechts van *eenen* Schrijver, en dat ware voor het publiek niet zoo indrukwekkend.

Dergelijke mystificatien kunnen echter bezwaarlijk een verlicht publiek misleiden, dat eenige acht geeft op stijl, redeneertrant en manier van bewijzen.

Immers ook hier vinden wij weder, als in den vorigen brief, het fraaije middeltje toegepast, om zijne partij verdacht te maken van zelfzuchtige oogmerken, enz.

Men oordeele over de wijze, waarop dit hier gedaan wordt.

De Arnhemsche Courant had aan zekere petitionarissen uit Groningen den volgenden raad gegeven: » Men bepale zich liefst bij enkele hoofdpunten, en » zette vooral *regtstreeksche verkiezingen* op den voor» grond. Een maal eene *nationale vertegenwoordiging* » erlangd hebbende, zal het overige wel volgen.

» NIET IEDEREEN IS OP DE HOOGTE, OM STAATKUN» DIGE VRAAGPUNTEN TE BEHANDELEN, *genoeg dat de» zelve behartigd worden, door mannen waarop* HIJ, [de regtstreeksche kiezer] *vertrouwen stelt, en die door* » HEM *zyn gekozen.*"

Laat ons nu zien, welk eene uitlegging de briefschrijver aan deze woorden geeft.

» Hier wordt alzoo," zegt hij, » door de *A. C.* zelve » verklaard, dat *het volk* ongeschikt is, om zelf over » staatkundige vragen te oordeelen, EN DAT, *wanneer » het* [volk] *zich slechts door die Courant en hare » vrienden tot een werktuig wil laten gebruiken, ten » einde zoodanige verandering in onzen regerings» vorm te kunnen verkrygen, welke die hoogwyze » pedante Heeren* [een weinig schelden kan geen kwaad], » *kans geeft, mede aan het roer te komen, dezen » dan wel vervolgens zonder het volk, dat er eigen» lyk toch niets van verstaat, voor het verder be» leid der zaken zullen zorg dragen.*"

Onze lezers gelieven nu eens, met een onpartijdig oog den hier boven gestelden raad der *A. C.* over te lezen en na te gaan of daarin *zoodanige* verklaring te vinden is, als de briefschrijver uitdrukkelijk zegt, dat er *in* staat. Dat *hy*, de briefschrijver die daar uit practiseert, is wat anders, maar te zeggen, dat de *A. C. dit zelve verklaart*, dit noemen wij, en moeten wij noemen » *impertinent liegen.*

Laat ons nu, op *onze* wijze, eene uitlegging geven aan de woorden der *Arnhemsche Courant*. *Niet iedereen*, — niet allen, die gereed zouden zijn, om te petitioneren — zijn op de hoogte, om staatkundige vraagpunten te behandelen. Daarom is het beter, dit over te laten aan eene *nationale vertegenwoordiging*, — eene vertegenwoordiging van welke men verwachten kan, dat zij de ALGEMEENE *belangen der natie*, (niet maar van eene enkele bevoorregte klasse,) zal voorstaan en ter harte nemen, — eene vertegenwoordiging, niet verkozen door de heffe des volks, maar door dat meer gegoede en verlichte deel der burgers van den Staat, van welke men als zeker stellen kan, dat zij zóóveel kennis zullen bezitten, om bekwame, regtschapene en vaderlandslievende mannen te benoemen, gezind en geschikt, om het *algemeene* welzijn der natie ter harte te nemen.

Aan *deze* alzoo gekozene mannen wil de *A. C.* de behandeling der staatkundige vraagstukken hebben overgelaten. Bezitten wij eenmaal *zulke* mannen, *dan*, meent de *A. C.*, zal al het andere noodzakelijke en doelmatige voor het welzijn der natie mede wel volgen, al houden de kiezers zelve zich daarmede niet bezig.

Ziedaar *onze* uitlegging van den raad der *A. C.* De lezer oordeele nu zelf, welke der uitleggingen meer juist, meer billijk en regtvaardig en meer overeenkomstig is met de woorden, door de *A. C.* gebezigd!

Heeft nu de *A. C.* hiermede erkend, dat niet *iedereen*, dat is, niet allen die petitioneren kunnen, bekwaam zijn, om staatkundige vraagstukken te behandelen, daarom heeft zij *niet* erkend, dat de gegoede burgerij, welke de *kiesbevoegdheid* bezit, onbekwaam zou zijn, om geschikte vertegenwoordigers te kiezen, mannen, die *haar* vertrouwen bezitten, en die dit verdienen, — en meer behoeven die burgers niet te kennen, niet te verlangen.

Nu de briefschrijver de vrees aan den dag legt, dat die gegoede, die verlichte klasse van burgers, *de tegenwoordige kiesbevoegden* namelijk, de Schrijvers der *A. C.* en hare vrienden, zouden beschouwen, als zóódanige bekwame, regtschapene en vaderlandslievende mannen, van welke men met grond de behartiging van de *algemeene* belangen der natie kon verwachten, die vrees, zeggen wij, waaruit neemt zij haren oorsprong? Die Schrijvers en hunne vrienden zijn immers revolutionairen, menschen die het op de slooping van het Staatsgebouw toeleggen? Zal juist *dat* gedeelte der natie, hetwelk bij revolutien, bij omkeering der orde, het meest te verliezen heeft, *zulk* slag van menschen verkiezen, hetwelk hun dat verlies in de eerste plaats zou berokkenen? Zouden de pogingen, door die vijanden en verstoorders van rust en orde, zóó veel op de verlichte en bedaarde burgers van Nederland vermogen, dat men *aan hen* bij voorkeur het bestuur des lands in handen gaf?

Immers, deze veronderstelling ware eene ongerijmdheid? Of is welligt de gegoede, de verlichte burgerij van Nederland zelve zóó revolutionair, dat zij bij voorkeur revolutionairen tot hare vertegenwoordigers kiezen zou? De laatst verloopene 25 jaren, inzonderheid het laatste tiental derzelve, moge, bij vergelijking van het gedrag van andere volken, hier deze vraag beantwoorden.

Maar, zal de briefschrijver zeggen: » bij geschil tusschen de hooge Staatsmagten zal men zich, bij de ontbindbaarheid der Kamer, op de *kiezers* beroepen, ter beslissing van hooge staatkundige vraagstukken, en de *A. C.* heeft erkend, dat niet iedereen, die *kiezen* kan, op de hoogte staat, om die vraagpunten te behandelen."

Wij antwoorden hier nogmaals, dat dit beroep niet gedaan zou worden op de kiezers zelven, maar *op de mannen, die door hen gekozen waren.* Door de kiezers zou niets anders te beslissen zijn dan de vraag: of de vertegenwoordigers, welke het met de Regering oneens waren, door hen beschouwd werden als bekwaam, regtschapen en vaderlandslievend genoeg, om het wezenlijk heil der natie te beoogen? Zij zouden die vraag met *neen* beantwoorden, door andere vertegenwoordigers te kiezen, en met *ja* door de ontslagene op nieuw te benoemen.

Nu gelieve iedereen, die in zijne stad of plaats eenigermate met de ingezetenen derzelve grondig bekend is, eens met een onpartijdig oog de lijsten der *kiesbevoegden* in te zien, en zich daarna in gemoede af te vragen, of aan de daarop voorkomende personen, in den regel, al dan niet genoeg verstand zou kunnen worden toegeschreven, om het gehoudene gedrag der naar huis gezondene vertegenwoordigers in zóóver te beoordeelen, dat zij konden onderscheiden of loutere zucht tot bemoeijelijking der Regering, tot stelselmatige oppositie, dan wel die, om bestaande verkeerdheden op te heffen, om de belangen der natie, het welzijn des vaderlands en waarheid te bevorderen, de drijfveer hunner handelingen ware geweest, welke beoordeeling daarenboven aan velen zou worden gemakkelijk gemaakt door de kennis van het persoonlijke karakter, de hoedanigheden en denkwijze der ontslagene vertegenwoordigers.

De hier boven door ons omschrevene mate van verstand, een gevolg der verlichting, van de verkregene kennis aan de belangen des Lands, van het drijven van eigene zaken, van het moeten betalen van verschillende soorten van belastingen, (iets hetwelk van zelve op vele onderwerpen oplettend maakt;) van de lectuur en vergelijking der politieke beschouwingen, door de drukpers onder de oogen gebragt dier lezers, welke die lectuur kunnen en willen bekostigen, van het nagaan eindelijk der politieke gebeurtenissen, der laatste 25 jaren welke van voor- of nadeeligen invloed konden zijn op de belangen van hen, welke, *bezitters* zijnde, ook, ten gevolge dier gebeurtenissen, konden verliezen of winnen, — die mate van verstand, zeggen wij, om de waarde der verdiensten en van het politiek karakter van eenen vertegenwoordiger te beoordeelen, — welke VAN HOGENDORP vermeende, ook reeds bij het meerendeel der *stemgeregtigden* aanwezig te zijn, — wie zal haar aan de KIESBEVOEGDEN, *over het algemeen*, durven ontzeggen.

Wij weten het, men zal ons onder 50 of 100 een of twee onbeschaafde en onverlichte *kiezers* kunnen aanwijzen, doch wij spreken van *dat* gedeelte, hetwelk beslissen moet, dat is van de *meerderheid*, — en wij voor ons durven dan met gerustheid beweren, dat *deze* wel degelijk met die noodige mate van verstand is toegerust, welke wij hierboven omschreven hebben; — en al bevindt zich nu *die* meerderheid » niet op de hoogte om ingewikkelde staatkundige » vraagstukken te behandelen," ZIJ BEHOEFT DIT NIET: zij kan dit gerustelijk overlaten *aan de nationale vertegenwoordiging*, aan de mannen, welke zij haar vertrouwen heeft waardig gekeurd: en er bestaat hier te lande geene vrees, dat dit vertrouwen door de *kiesbevoegden* aan » *kwakzalvers*" zou geschonken worden.

Wij achten niet noodig, hier iets meer bij te voegen, tot wederlegging der verdere redeneringen van den Schrijver. Zijn geheele thema is toch: *het volk kan over geene staatkundige vraagstukken oordeelen en beslissen.* Ons antwoord is: *niemand beweert, of verlangt, dat het volk dit doen kan of zal. Maar wel beweert men, dat het verlichte, gegoede by orde, rust en welvaart belanghebbende* DEEL DER NATIE *de noodige mate van verstand heeft, om mede te werken tot de verkiezing eener* NATIONALE VERTEGENWOORDIGING, *welke die vraagstukken behandelen,* KAN *en — beslissen, niet maar in het belang van een klein bevoorregt deel maar in het belang* DER GEHEELE NATIE.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen;

Dat van den 1. tot en met den 14. Februarij aanstaande, de gezegelde patent-bladen over de dienst van 1839, volgens art. 25 der wet van den 21. Mei 1819, (staatsblad No. 34,) ter Stedelijke Griffie zijn verkrijgbaar gesteld, en dat de tijd tot afhaling is bepaald, dagelijks, van 's morgens 10 tot des middags 12 uren.

Wordende de belanghebbenden mitsdien aangemaand, zich ter bekoming hunner patenten, binnen den bepaalden tijd aan te melden, met overlegging van het reçu, hetwelk aan hun voor den ontvang van het billet van aangifte is afgegeven, zullende zoodra die zal verstreken zijn, de patenten overeenkomstig de bepalingen der wet, aan de woningen der belanghebbenden tegen betaling der vastgestelde retributie worden bezorgd.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 31. Januarij 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 26 Januarij. De Koning van Napels heeft

bij een decreet, den 2. dezer gedagteekend, de ridder-orde van Malta of St. Jan van Jeruzalem, in den geheelen omvang zijner Staten, in hare oude regten en statuten hersteld. Zij zal, even als alle andere geestelijke corporatien, tot het genot van alle burgerlijke en kerkelijke regten, met de thans bestaande wetgeving overeenstemmende, toegelaten worden. Aan de alzoo herstelde orde worden acht commandeurschappen als werkelijk en blijvend eigendom ingewilligd, die namelijk welke in 1815, op Koninklijk bevel, aan vroegere, thans nog in leven zijnde titularissen der orde geschonken waren. Bij het derde artikel wordt aan ieder onderdaan toegestaan, nieuwe commandeurschappen te vestigen, onder bepaling dat ook deze, even als de herstelde, onder het hoofdbestuur van Napolitaansche onderdanen staan zullen. Binnen de hoofdstad zal een locaal tot hospitaal worden aangewezen, alwaar de ridders, naar de regelen hunner orde, kranken kunnen verplegen.

— Men meldt uit Koblentz dd. 25. Januarij: Eergisteren werd de bruilofts-vreugde van een' jongman alhier op eene treurige wijze verstoord. Begeleid door de gelukwenschen zijner hoogbejaarde ouders, had hij zich, met zijne bruid naar de O. L. Vrouwenkerk begeven, om den priesterlijken zegen op zijne echtverbindtenis te ontvangen. Na dat de Heilige plegtigheid voltrokken was, keerde het verheugde echtepaar naar des jongmans woning terug, waar men, naar gewone wijze, een ontbijt wilde nuttigen. Men verbeelde zich echter den schrik en de smart, door welke de terugkeerenden getroffen werden, toen zij den ouden vader, die gedurende hunne korte afwezigheid, door eene beroerte was overvallen, dood wedervonden. En nog was het lijk niet ter aarde besteld, toen de jonggehuwde man ook zijne moeder verloor. Zoo trof de bruiloftsdag van den zoon te zamen met den sterfdag des vaders en de begrafenis van dezen laatsten met den sterfdag der moeder.

— Volgens berigt van St. Petersburg van 18 Januarij, heeft Z. M. de Keizer, bij bevelschrift van den 7en, Graaf *Pozzo di Borgo*, op deszelfs verzoek, ontslagen uit den post van Russisch gezant bij het hof van Groot-Brittannie.

ENGELAND.

LONDEN, den 28. Januarij. Een der Engelsche bladen, de *Taunton Courier*, schrijft het volgende: In den avond van den 24 December ll., werden de bewoners van het kustgedeelte van *Ryme Regis*, in *Dorsetshire*, tot *Seaton* toe, door eene aardbeving in groote ontsteltenis gebragt. Des anderen daags vond men, dat een gedeelte lands, op eene engelsche mijl van de zee gelegen, met de daarop staande huizen, tuinen enz., in de aarde verzonken was, zoodat nog slechts de daken van de huizen zigtbaar waren, terwijl over eene lengte van vier engelsche mijlen, evenwijdig met de zee loopende, hier en daar groote kloven enz., in den grond gekomen en andere verwoestingen aangerigt waren. De schokken van aardbeving duurden van 24 tot 27 December; een bijzonder verschijnsel daarbij was, dat plotseling op een vierde engelsche mijl afstands ongeveer van de plaats, waar op de kust de grootste verwoestingen waren aangerigt, een rots ter hoogte van 60 voeten in zee was opgerezen, terwijl men aan de klippen op de kust niet de minste verandering ontdekte. Bij deze gelegenheid wordt gemeld, dat natuurkundigen, onder anderen de bekende *Buckingham*, reeds voor jaren op eene langzame afneming van de Britsche kust langs het kanaal, bijzonder aan de zuidwestelijke zijde, opmerkzaam gemaakt heeft.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28. Januarij. Al wat omtrent de plannen voor den aanstaanden veldtogt des Maarschalks *Valée* uitlekt, getuigt van deze stemming der Fransche regering. Naar het schijnt, zullen de Franschen, zoodra het weder daartoe gunstig is, met eene magt van 16 à 20,000 man, in twee afdeelingen, uit den omtrek der stad Algiers naar het binnenland trekken en de voornaamste steden, die *Abd-el-Kader* aldaar bezit, zoo als Medeah, Miliana en Tekedempt, trachten te vermeesteren. De Hertog *van Orleans* zou over eene der tot dezen togt gebruikte legerafdeelingen bevel voeren.

— Onder de geruchten van den dag te Parijs behoort, dat de Generaal *Sebastiani*, als Fransch gezant te Londen, eerlang door den Heer *Guizot* zal worden vervangen. De voor Frankrijk nadeelige wending, die de onderhandelingen over de zaken van het Oosten hebben genomen, zou tot deze vervanging van eenen gezant, aan wien men vrij algemeen de noodige werkzaamheid en geestkracht ontzegt, hebben doen besluiten. — Over het algemeen heerscht tegenwoordig, juist ook ten gevolge van den loop der onderhandelingen in het Oosten, in de Fransche dagbladen een zeer vijandige geest tegen Engeland. Zekere brief, dien de Engelsche zee-officier *Drivier*, over den twist tusschen de zeelieden der beide natien op Mauritius, in de Londensche *Times* heeft doen plaatsen, gelijk ook sommige gezegden in het Britsche parlement over de uitbreiding der Fransche zeemagt, hebben aan dien geest in de laatste dagen nieuw voedsel gegeven. De *Courier François* heeft in zijnen ijver niet geschroomd, om van de gezegden, door Lord *Ripon* onlangs in het hoogerhuis wegens de Fransche zeemagt gedaan, een veel hatelijker voorstelling te geven. Dit geeft thans den meest geachten tolk van het bewind, het *Journal des Débats*, aanleiding tot het gezegde, dat men zich daarvoor behoorde te wachten, op een oogenblik, nu bijzondere oorzaken tot verbittering zich aan moeijelijkheden van een veruitziender aard schijnen te paren, om eene soort van bitterheid in de betrekkingen tusschen de wetgevende kamers en de drukpers van Frankrijk en Engeland te doen ontstaan.

— De Prins *de Joinville* is den 26. te Parijs aangekomen.

— Zie hier, volgens den *Constitutionel*, de hoofdbepalingen van het tusschen Engeland en Rusland ontworpen traktaat. Een Russisch legerkorps zoude Konstantinopel bezetten, acht Russische linieschepen zouden den Bosporus inzeilen en acht Britsche oorlogschepen zouden in de zee van Marmora, tusschen Gallipoli en Nondia kruisen met last om Konstantinopel niet te naderen. Indien Frankrijk, in het onmogelijke geval, deszelfs goedkeuring aan dit traktaat verleende, alsdan zoude het de vergunning hebben om op de acht schepen vier van de zijne te leveren.

Engeland zoude van zijnen kant Alexandria blokkeren en het eiland Kandia bezetten. Ziedaar de punten omtrent welke men het eens schijnt geworden te zijn. In de hoop Frankrijk hierin te doen toestemmen, zijn de onderhandelaars voornemens deze voorstellen naar Konstantinopel te zenden en door den Sultan aan de vijf Mogendheden te doen onderwerpen, even alsof het ontwerp bij hem deszelfs oorsprong had.

BELGIE.

BRUSSEL, den 28. Januarij. De jongste stormen hebben in Belgie, vooral niet met minder hevigheid dan in onze provincien gewoed. Op vele plaatsen zijn boomen ontworteld, schoorsteenen omgewaaid en huizen beschadigd. Onder anderen hebben de gebouwen van het kamp van Beverloo veel geleden. Te Antwerpen is in den namiddag van den 26n, de orkaan met een zwaar onweder gepaard gegaan. De ramen van den koepel der Lieve Vrouwenkerk zijn toen door de kracht van den wind gedeeltelijk naar beneden gestort; waardoor aan de geloovigen, die in dit fraaije kerkgebouw bijeen waren, geen geringe schrik is aangejaagd. Te Brussel is dienzelfden namiddag het kolossale standbeeld van den *H. Michaël*, dat op den hoogen toren van het raadhuis prijkt en reeds zoo veel stormen had getrotseerd, aanmerkelijk beschadigd. Het zwaard van dezen patroon der stad is gedeeltelijk naar beneden gestort, hetgeen door de bijgeloovige menigte als een ongunstig voorteeken beschouwd werd.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 28. Januarij. Bij een dezer dagen genomen besluit is bepaald: 1°. dat, bij wijziging van het reglement, gearresteerd bij besluit van den 13 Julij 1818, n°. 47, te rekenen van den 1. Maart aanstaande af, de ambtenaren, vallende in de vijf eerste klassen van het bij art. 2 vastgestelde tarief, voortaan niet meer dan de helft der daarbij vastgestelde reiskosten zullen mogen in rekening brengen; die vallende in de 6e, 7e en 8e klasse, niet meer dan 75 cents, en die vallende in de 9e en 10e klasse, niet meer dan 50 cents, en 2°, dat voor zooveel ten aanzien van sommige Ambtenaren eenige opzettelijke regeling van reiskosten, buiten de bepalingen van het voormelde tarief, zijn gemaakt, deze zullen herzien en in evenredigheid met het hiervoren vastgestelde verminderd worden.

— Men meldt uit Groningen, dd. 27 Januarij:

Reeds langer dan eene week heeft het hier vreeselijk gestormd, bijzonder des nachts klom de storm veeltijds tot een orkaan, waardoor aan eenige gebouwen, zoo door het instorten van schoorsteenen, verbrijzelen van daken als anderzints nu hier en daar nog al eenige schade is veroorzaakt. Ook verneemt men, dat er bij Rottum een schip zoude gestrand zijn, waarvan ons de nadere bijzonderheden nog niet bekend zijn.

VLISSINGEN, den 31. Januarij. Uit het te voren gemeld *viertal*, is heden door den Breeden Kerkeraad der Hervormde Gemeente alhier, beroepen, D*s* *J. H. Boeken*, Predikant te Werkendam.

Ingezonden Stukken.

Door het Departement van Kolonien, zijn onlangs aan de familie-betrekkingen der, in October 1837, ter kuste van Guinea, verraderlijk en gruwelijk vermoorde officieren en ambtenaren, uitgereikt de verantwoordingen der nalatenschappen, familie-papieren, koopmans-boeken, en zoo voorts, en zulks door tusschenkomst der respective Heeren Burgemeesters, die daarbij tevens zijn verzocht, die familiën eenige inlichtingen te geven, welke bij de beoordeeling dier stukken, moeten in aanmerking genomen worden; — dezelve komen hierop neer:

» Dat het van de vroegste tijden af altoos is begrepen, dat de administratie der koloniën hier te lande, nimmer *verantwoordelyk* of *aansprakelyk* kon worden gehouden, voor de meer of min rigtige en spoedige afdoening der boedels ter kuste van Guinea, maar dat die administratie, uit hoofde van de moeijelijkheid der correspondentie voor particulieren met dat gewest, slechts tot gerief hare tusschenkomst verleent, tot het uitreiken aan de belanghebbenden der papieren en saldo's *der nalatenschappen*, [illegible] kust worden overgezonden, en, dat deze zaak nog, tot op den huidigen dag, *in gelyker voege* wordt verstaan."

» Dat wel kan worden aangenomen dat, zoo als wordt beweerd, de erflaters bij hun vertrek naar de kust van Guinea, goede en groote uitrustingen hebben medegenomen, en door den handel veel hebben gewonnen; doch dat wanneer wordt overwogen, dat zij op den rampspoedigen togt naar Tacorarij veel tot gemak en gerief hebben moeten medenemen, dat het lijk van al de togtgenooten van alles is berooid, zoo ook dat er aan het hoofdkasteel, bij het vernemen, dat al de van daar vertrokken ambtenaren en officieren om het leven waren gekomen, van zelve eene ontzettende confusie heeft moeten heerschen, en dat er al dadelijk geene genoegzame Europesche ambtenaren of andere vertrouwde personen aanwezig waren, om het opzigt over de aldaar achtergelatene goederen der gesneuvelden te houden, dan laat het zich gemakkelijk begrijpen, dat bij die *gelegenheid veel is kunnen ontvreemd worden en verloren is kunnen geraken*, doch dat dit van die natuurlijke gevolgen zijn, welke overal elders, bij soortgelijke *onvoorziene* rampen en gebeurtenissen ook plaats hebben, en dat het Gouvernement niet *by magte is, om de belanghebbenden daarin van eenig nut te zyn*; ook niet eens in het bevelen van een onderzoek, met hoop op eenen goeden uitslag, naardien de navorschingen zouden moeten geschieden door eenen Gouverneur en verdere ambtenaren, die meer dan *zeven* maanden, na het bewuste voorval, ter kuste zijn aangekomen; die de erflaters niet gekend hebben, en geene wetenschap van hunne bezittingen hebben kunnen dragen, ja zelfs die zich tot niemand kunnen vervoegen, bij wien zij eenige andere onderrigting kunnen opdoen, dan alleen dit, *dat als er werkelyk goederen aanwezig zyn geweest, dezelve alsdan zyn gespolieerd*, het eenige effect dat van eene aanschrijving van hier te wachten zoude zijn; vermits de in 1837 overgeblevene Europesche ambtenaren ook niet te Elmina tegenwoordig waren, maar zich op de *buiten*-forten bevonden."

» En eindelijk dat, indien de erven niettegenstaande deze aangegevene bedenkingen, echter toch nog mogten vermeenen, dat het ter bevordering hunner belangen, zoude kunnen strekken, om zich aan de zaak te laten gelegen liggen, het hun alsdan vrij en onverlet wordt gelaten, *om zelf zich* aan het bestuur ter kuste van Guinea te adresseren, en, dat hun voor *hun gemak*, tot de verzending hunner brieven, hierbij wordt aangeboden, om gebruik te maken van de gelegenheden der expeditie van depêches derwaarts van het Departement van koloniën, doch dat het Gouvernement zich *overigens*, met de *casu quo* over dit onderwerp te doene reclames, *niet kan inlaten*."

Proeve van Nederlandsche Nationaliteit.

Dezer dagen is uitgegeven een bronzen gedenkpenning, op den terugkeer van Venlo, onder het gebied van Koning WILLEM, en de inbezitneming dier Stad, door de 18e afdeeling Infanterie, op den XXII Junij 1839.

Deze Medaille is vervaardigd te BRUSSEL, door J. WIENER, rue Montagne de la Cour, section 7. N°. 81.

De Heer JAN gelieve de redactie opmerkzaam te maken, dat alle artikelen, welke dus [illegible] geteekend zijn, van denzelfden Schrijver zijn van het ingezondene stuk, geplaatst in de Courant van Dingsdag 28. Januarij 1840.

Correspondentie.

Aan den geëerden Schrijver der *Missisippi* dient tot inlichting, dat, wanneer die Schrijver daartoe een adres gelieft op te geven, de Redactie bereid is, ZEd. de nummers, in welke over de *Missisippi* gehandeld wordt, kosteloos toe te zenden, ten einde ook ZEd. nopens de bestaan hebbende kwestie zoude kunnen oordeelen.

Het *Handelsblad*, hetwelk de goedheid gehad heeft des Schrijvers opmerking van het zoo weinig verspreid zijn der *Vlissingsche Courant*, t. w. onzer kennis te brengen, zou ons verpligten, door de overname dezer, bovenstaande inlichting wederkeerig ter kennis van den geëerden Schrijver te brengen.

Wij mogen ons overigens met opzigt tot de gemaakte opmerking daarmede troosten, dat wij niet het eenige blad zijn, hetwelk buiten de Provincie, waar het gedrukt wordt, niet zeer verspreid is, behalve dat wij ook geenszins zonder hoop zijn op beter.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG, VAN DEN 30. JANUARIJ 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
O. Walcher. Tarwe	f 12,25	Boekweit	f 0,00
N. Idem Tarwe	- 10,00	Haver	- 0,00
O. Zeeuwsche Tarwe	- 11,00	Zeeuwsche Groene Erwten	- 8,00
N. Zeeuwsche Tarwe	- 10,00	Idem Paardeb.	- 4,80
Zeeuwsche Rogge	- 7,00	Idem Duiveboonen	- 0,00
Noordbr. Rogge	- 6,25	Koolzaad	- 10,00
Winter Garst	- 5,65	Zomerzaad	- 0,00
Zomer Garst	- 5,26	Karwiezaad	- 0,00
Walchersche Paardeboonen	- 5,25	Raap-Olie	f 35,50 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 10,00	Patent-Olie	- 38,00 " "
Idem Witte Boonen	- 8,00	Lijn-Olie	- [illegible]
[illegible]	- 0,00	Lijnkoeken	f 0,00 per 100 stuks.
Idem Groene Erwten	- 9,00	Raapkoeken	- 00,00 " "

Tarwenbrood het Ned. Pond 20 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 4 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 31. Januarij. Sedert den 29. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Majestic, J. W. Wainright, van New-York, met katoen, rijst en verfhout; *Archimedes*, B. Trappani, van Messina, met fruit; *The Soho*, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *Volo*, J. D. Bonden, van St. Domingo, met koffij; *Thaxter*, J. Wallace, van Boston, met suiker en koffij.

Canada, J. Arronsmith, van Sunderland, met steenkolen, destinatie onbepaald.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Richmond, W. Turber, naar Londen; *the Corsair*, J. Grig, naar Montevideo, beide met ballast.

Van Gend zijn gezeild:

Dido, J. Jongebloed; *Sirius*, J. Rottgers, beide naar Hamburg, met suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.